

SAARINEN JAANA (2001). **Riitasointuja – valta ja auktoriteetti feministisessä pedagogiikassa**

Tässä artikkelissa tarkastelen opettamis- ja oppimistilanteista jälkistrukturalistisen feministisen pedagogiikan näkökulmasta, jolloin analysoidaan mm. valtaa, tietoa, sukupuolta, subjektiutta ja kieltä. Valta on sisäänkirjoitettu pedagogisiin vuorovaikutussuhteisiin ja sen naamioimisen sijaan olisi tärkeää tunnistaa se kaikkialla läsnäolevana, säätelemässä diskursseja ja sosiaalista vuorovaikutusta. Tämän vuoksi opettajan tulisi tutkia ja problematisoida omia positionaalisia rajoituksia ja mahdollisuuksia sekä näin luoda institutionaalisia paikkoja emansipatoriselle oppimiselle. Vuorovaikutuksellisten ja dialogisten oppimistilanteiden rakentaminen auttaa osaltaan murtamaan hierarkista opettaja opettaa ja opiskelija oppii -asetelmaa. Ymmärrän feministisen pedagogiikan tiedon tuottamisen prosessina, jossa tarkastellaan kuinka sukupuolistunutta tietoa ja kokemuksia tuotetaan. Ottamalla henkilökohtaiset kokemukset yhdeksi tiedon tuottamisen lähtökohdaksi voidaan purkaa kulttuuriin kirjoitettuja sukupuolittuneita toimijoiden paikkoja ja tiloja. Oppimistilanteissa voidaan tutkia erilaisten tekstien ja jaettujen, kirjoitettujen ja kerrottujen kokemusten avulla millaisia paikkoja, tiloja ja asentoja kulttuurinen “tavaratalo” tarjoaa toimijoille. Teorian ja käytännön yhteennivominen kokemusten avulla tarjoaa mahdollisuuden omien tietämisen tapojen ja oppimisen tilojen löytämiseen.

SAARINEN JAANA (2001). **Discords: Power and Authority in Feminist Pedagogy**

In this article, the author looks at teaching and learning situations from the perspective of post-structuralist feminist pedagogy, where targets of analysis include power, knowledge, gender, subjectivity and language. Power is ingrained in pedagogical interaction, and instead of masking it, it would be important to acknowledge it as an omnipresent element regulating discourse and social interaction. Teachers should therefore study and problematize their own positional limitations and potential, thus creating institutional spaces for emancipatory learning. Constructing interactive and dialogical learning situations helps to break the hierarchical setting where the teacher teaches and the student learns. The author understands feminist pedagogy as a process of knowledge production where attention is paid to how gendered knowledge and experiences are produced. By taking personal experiences as one of the starting points for knowledge production, we can dismantle our culture's ingrained gendered spaces for acting subjects. In learning situations, we can use various texts and shared, written and narrated experiences to study what kinds of places, spaces and positions the cultural “supermarket” offers to acting subjects. Linking together theory and practice through experiences offers the opportunity to find one's own ways of knowing and spaces for learning.